

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/973/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812202456
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812202456.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa R., zastúpeného S. proti odporkyni X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu X., zastúpeného I., o zaplatenie 262,35 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. júla 2013, č.k. 17C/244/2012-94, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške **18,60 Eur**, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka I.. S. Q., advokáta, so sídlom B., vedený v P., č. XXXXXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol XXXXXXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania **vo výške 386,70 Eur**. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom, doručeným súdu dňa 13.02.2012, opraveným podaním, doručeným súdu dňa 15.03.2012, domáhal od odporkyne zaplatenia 262,35 Eur s úrokom z omeškania z 53,85 Eur vo výške **9 %** ročne od 15.02.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Vedľajší účastník na strane odporkyne sa k návrhu vyjadril svojím podaním, doručeným súdu dňa 19.11.2012 tak, že žiadal návrh zamietnuť, namietajúc, že pohľadávka navrhovateľa proti odporkyni je premlčaná. Na žiadosť odporkyne zo dňa 17.12.2004 obchodná spoločnosť E. (právny predchodca navrhovateľa) ako veriteľ dňa 17.12.2004 uzavrela s odporkyňou ako dlžníkom zmluvu, na základe ktorej odporkyni poskytla úver vo výške 663,88 Eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala vrátiť v 36-tich splátkach vo výške 24,30 Eur, a to prvej splatnej dňa 17.01.2005 **a poslednej splatnej dňa 17.12.2007**, spolu s úrokom, ktorého výška nebola špecifikovaná sadzbou, ale dojednaním podľa ktorého budú jej celkové náklady 947,55 Eur, pričom výška úrokov s poplatkami bude 283,67 Eur, pričom poplatok za poskytnutie úveru predstavuje 24,90 Eur, poplatok za prvú upomienku 9,96 Eur, poplatok za každú ďalšiu upomienku **16,60 Eur**, poplatok za vedenie úverového účtu 1,33 Eur, čomu zodpovedá ročná percentuálna miera nákladov vo výške 12,59 %. Z obsahu zmluvy zo dňa 17.12.2004 je zrejmé, že sa netýka podnikateľskej činnosti odporkyne. Preto sa na zmluvu použijú okrem ustanovení Obchodného zákonníka aj ustanovenia § 52 - § 54 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa dňa 14.09.2010 podpísali dohodu označenú ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, v ktorej je sformulované uznanie záväzku odporkyne voči právnenmu predchodcovi navrhovateľa **vo výške 53,85 Eur**, nešpecifikovaného príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 0 Eur, pričom ako právny dôvod uznávaného záväzku je uvedená číslom a dátumom uzavretia označená zmluva. Ďalej je v dohode uvedené, že odporkyňa dlh splatí v splátke vo výške 254,74 Eur splatnej 25.10.2010. Na konci článku 3.1. tejto listiny, ktorý obsahuje dojednanie o splátkach, sa nachádza predformulovaná veta, podľa ktorej odporkyňa má vedomosť o premlčaní a jeho následkoch. Právny predchodca navrhovateľa

dňa 14.02.2011 uzavrel s navrhovateľom zmluvu, na základe ktorej previedol svoju pohľadávku voči odporkyni na navrhovateľa, pričom z vyjadrenia navrhovateľa je zrejmé, že dlh odporkyne sa má skladať z istiny vo výške 53,85 Eur, úroku vo výške 33,75 Eur, a to za obdobie od 24.01.2008 do 14.02.2011, z úroku z omeškania vo výške 8,78 Eur za obdobie od 24.01.2008 do 14.02.2011 vo výške 8,78 Eur a rôznych poplatkov vo výške 165,67 Eur. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pôvodný veriteľ vyzval odporkyňu dňa 23.01.2008 na predčasné splatenie úveru, a to aj napriek tomu, že posledná splátka úveru bola podľa dojednania účastníkov splatná už k 17.12.2007. Tento úkon pôvodného veriteľa bol vo vzťahu k vzniku a zániku práv účastníkov celkom nadbytočný, keďže všetky povinnosti odporkyne sa stali splatnými najneskôr dňa 17.12.2007, už dňa 17.12.2007 mohol právny predchodca navrhovateľa podľa § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka uplatniť dlh proti odporkyni na súde, a preto v tento deň začala plynúť štvorročná premlčacia doba podľa § 397 Obchodného zákonníka, ktorá uplynula dňa 17.12.2011, keďže pôvodný veriteľ a ani navrhovateľ vo vzťahu k odporkyni neurobili žiaden úkon, ktorý by mal za následok prerušenie premlčacej doby. Vychádzajúc z uvedeného okresný súd dospel k záveru, že vznesená námietka premlčania je dôvodná, keďže premlčacia doba uplatneného práva uplynula 17.12.2011, pričom návrh bol podaný až dňa 13.02.2012, pričom úkon odporkyne zo dňa 14.09.2010 nespôsobil začatie plynutia novej premlčacej doby, keďže bol neplatný pre svoju neurčitosť. Preto okresný súd návrh navrhovateľa z dôvodu premlčania jeho práva podľa § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka zamietol. O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že náhradu trov konania priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorému vznikli trovy konania jeho právnym zastúpením vo výške 386,70 Eur určené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a to prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 14 ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky vo výške 21,58 Eur, písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie k návrhu podľa § 14 ods. 1 písm. b) citovanej vyhlášky vo výške 21,58 Eur, účasť na pojednávaní dňa 03.04.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. c) a § 14 ods. 5 citovanej vyhlášky vo výške 5,40 Eur, náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky vo výške 52,04 Eur (osem začatých polhodín strávených cestou motorovým vozidlom z B. do G. a späť vo výške 8 x 13,01 Eur, čo je 104,08 Eur/2 pojednávania), náhrada za cestu motorovým vozidlom z B. do G. a späť vo výške 33,19 Eur (66,38 Eur/2 pojednávania), účasť na pojednávaní dňa 29.04.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. c) citovanej vyhlášky vo výške 21,58 Eur, náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky vo výške 52,04 Eur (osem začatých polhodín strávených cestou motorovým vozidlom z B. do G. a späť vo výške 8 x 13,01 Eur, čo je 104,08 Eur/2), náhrada za cestu motorovým vozidlom z B. do G. a späť vo výške 33,19 Eur (66,38 Eur/2 pojednávania), účasť na pojednávaní dňa 15.07.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. c) citovanej vyhlášky vo výške 21,58 Eur, náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky vo výške 26,02 Eur (osem začatých polhodín strávených cestou motorovým vozidlom z B. do G. a späť vo výške 8 x 13,01 Eur, čo je 104,08 Eur/4 pojednávania), náhrada za cestu motorovým vozidlom z B. do G. a späť vo výške 17,20 Eur (68,78 Eur/4 pojednávania), 2 x režijný paušál podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky á 7,63 Eur, vo výške 15,26 Eur a 3 x režijný paušál podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky á 7,81 Eur, vo výške 23,43 Eur a daň z pridanej hodnoty zo sumy 213,06 Eur, vo výške 42,61 Eur. Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov konania vo výške 411,28 Eur, pričom okresný súd mu priznal náhradu len vo výške 386,70 Eur, čo bolo spôsobené tým, že mu nepriznal náhradu trov konania za podanie označené ako vyjadrenie zo dňa 21.02.2013, keďže tento úkon právnej služby bol neúčelný, a to z dôvodu, že vedľajší účastník ním reagoval na podanie navrhovateľa, ktoré mu nebolo zaslané na vyjadrenie, pričom svoje právne posúdenie mohol vyjadriť i na pojednávaní, o ktorom sa dozvedel spolu so zaslaním tohto vyjadrenia navrhovateľa.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojich rozhodnutiach, sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť

kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012 a Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 9Co/420/2012. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, sp. zn. 13Co/35/2012 a sp. zn. 13Co/36/2012. Upozornil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Odmenu za úkony právnej služby, poskytnuté právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, v súdnej veci navrhovateľ nepovažuje za účelne vynaložené trovy. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Mal za to, že v danom prípade je na mieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., nakoľko ide o drobný spor a trovy právneho zastúpenia sú značne neprimerané k výške žalovanej pohľadávky. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 26,30 Eur s DPH, pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 16,93 Eur s DPH a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH, za podanie odvolania.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 18,60 Eur, a to za vyjadrenie k odvolaniu a režijný paušál. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporcu, a to v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. Svoj vstup do konania vedľajší účastník považoval za opodstatnený, keďže spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné. Vedľajší účastník by bol rád, ak by sa prijala taká vnútroštátna právna úprava, ktorá by súdu umožnila prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offio v súdnych konaniach proti spotrebiteľom, alebo poučiť ich o možnosti premlčanie namietat'. Považoval za svoju povinnosť chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi, a preto v každom spore, v ktorom navrhovateľ žaluje premlčaný nárok, vznáša námietku premlčania. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 71/2010 zo dňa 09.06.2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17Co/87/2011-71 zo dňa 25.04.2012 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/34/2012 zo dňa 28.03.2012. Argumentáciu žalobcu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, považoval za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní.“ Vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa navrhovateľ zrazu v súdnych konaniach začína ocitáť v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže v súdnom konaní náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Uviedol, že v predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva, aj výkladové pravidlá ich aplikácie.

V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., ako vecne správny. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Rozsudok okresného súdu nebol napadnutý účastníkmi vo výroku o zamietnutí návrhu. V tejto časti rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa žalobným návrhom, ktorý bol doplnený na výzvu súdu, domáhal vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 262,35 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním zo dňa 01.10.2012, doručeným okresnému súdu dňa 03.10.2012, oznámil vedľajší účastník vstup do konania na strane odporkyne a zároveň požiadal súd o zaslanie žalobného návrhu s prílohami. Vedľajší účastník v podaní zo dňa 15.11.2012 právne kvalifikovane vzniesol námietku premičania. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobný návrh navrhovateľa zamietol a zároveň rozhodol o trovách konania. Odvolací súd dospel k záveru, že niet dôvodu na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu.

Ust. § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom k tomuto zákonnému ustanoveniu je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Pokiaľ teda spory majú povahu sporov spotrebiteľských, môže sa konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov. OZ právna pomoc spotrebiteľom má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu, a keďže podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. účasť v konaní mu je umožnená zákonom, nemusí preukazovať ani právny záujem na výsledku sporu.

V danom prípade sa krajský súd stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, ktorý uložil navrhovateľovi, ktorý bol v konaní neúspešný, zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporkyne), čím mu v prípade úspechu v tomto konaní nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže vedľajší účastník bol zastúpený advokátom. Z ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. totiž vyplýva, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Vedľajší účastník tak má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť

prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje.

K možnosti použitia aplikácie ust. § 150 ods. 2 O.s.p., na ktorú poukázal navrhovateľ, odvolací súd uvádza, že je len na vôli súdu, či v drobných sporoch neprizná alebo zníži trovy konania. Dokonca aj pre zníženie výšky trov konania nestanovuje žiadne hranice a moderáciu trov konania ponecháva len na úvahe súdu a konkrétnych okolnostiach prípadu. Ide totiž o moderačné právo súdu pri rozhodovaní o výške trov konania a ako jediné kritérium zákon zakotvuje neprimeranosť trov voči pohľadávke. Aký pomer výšky trov k výške pohľadávky treba považovať za neprimeraný, to zo zákona nevyplýva a je ponechaný len na úvahe súdu.

Odvolací súd taktiež dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 76/2012, v ktorom konštatoval, že ust. § 150 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu, aby v rámci svojho uváženia v medziach tohto zákonného ustanovenia nepriznal alebo znížil trovy konania, ktoré sú v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke. Pozitívne vymedzený pojem drobného sporu vyplýva z § 200ea ods. 1 O.s.p. V prípadoch drobných sporov je teda na zvážení súdu, či využije ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. a účastníkovi konania, ktorý mal vo veci úspech, buď neprizná alebo zníži trovy konania. K tomuto kroku môže všeobecný súd pristúpiť len v prípade, ak uplatnené trovy sú neprimerané vo vzťahu k pohľadávke. Neprimeranosť trov by mala v podstate znamenať, že ich výška prekračuje hodnotu pohľadávky. Na druhej strane posúdenie neprimeranosti trov vo vzťahu k hodnote sporu nie je v zákone explicitne vymedzené, je dané na úvahu súdu, ktoré spolu so závermi na to nadväzujúcimi musia byť vždy odôvodnené a celkom legitímne.

Okresný súd preto správne uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia, a to v celkovej výške 386,70 Eur tak, ako ich bližšie špecifikoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 18,60 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 386,70 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto by vedľajšiemu účastníkovi patrila náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3, vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 28,22 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 14,11 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 18.10.2013 a režijný paušál 7,81 Eur, t. j. vo výške 21,92 Eur. Nakoľko si vedľajší účastník uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 18,60 Eur, tak mu ich odvolací súd priznal v uplatnenom rozsahu.

Rozhodnutie senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.